

2577 $\frac{4}{2}$ 49: Forespørgsel til ministeren for handel, industri og søfart af Tholstrup m. fl. 2578

[Ministeren for handel, industri og søfart.] 0,6 mill. t koks, det sidste er en smule mere, end aftalen rummer. Fra Polen regner vi med, at der kan importeres 1,8 mill. t kul og 0,2 mill. t koks. Det er vore to største leverandører. Ved siden af kommer Ruhr med ca. 250 000 t koks, ialt skulle man få en import på 3,4 mill. t kul og 1,5 mill. t koks. Men jeg gør opmærksom på, at disse tal er præget af den foreløbige usikkerhed, der nødvendigvis må knytte sig til disse handelspolitiske og valutamæssigt så vanskelige forhold. Især for Ruhr's vedkommende er der stor usikkerhed. Som man ved, må vi betale den pågældende import i dollars, og i øjeblikket forhandles med Ruhr om en bedre ordning af handelsaftalen, større vareleverancer fra Danmark til Ruhr. Den bestående tilstand giver en usikkerhed i dollarbetalingsforholdene og en sådan urmelighed i forhold til vor balance med Ruhr, at vi ser os nødsaget til at nedskære importen, og i så fald må planerne naturligvis afpasses dertil.

Det ærede medlem fremsatte den påstand i sin kommentar til forespørgslen, at muligheden af at købe udenlandsk brændsel, flydende brændsel, ikke bliver udnyttet. Det ærede medlem har tidligere fremsat en sådan påstand; jeg har afvist den som urigtig og må gøre det igen. Såvel fra Polen som England tager vi alt, hvad vi orker, vi søger også at udnytte mulighederne med hensyn til Ruhr i videst mulig udstrækning, men man må naturligvis erkende, at der kan komme til at foreligge et dollarproblem, som kan umuliggøre at gennemføre produktionen og foretage de indkøb, der ellers var mulighed for.

Den import af fast brændsel, der her er redegjort for, vil ikke, selvom den bliver gennemført i fuldt omfang, være tilstrækkelig til at dække brændselsbehovet her i landet. Det vil være nødvendigt også at producere en vis mængde indenlandsk brændsel; vi regner med ca. $4\frac{1}{2}$ mill. t., godt 2 mill. t tørv og ca. 2,4 mill. t brunkul. Det skulle henholdsvis være 700 000 t kulenheder af tørv og 800 000 t kulenheder for brunkullene. Ved siden heraf kommer det flydende brændsel, som imidlertid helt afhænger af devisebetaling. Som det tidligere har været omtalt i dette høje ting, får vi en del fra England over vareaftalen,

hvor der er fastslået så og så meget mineralsk olie, som vi skal købe; resten må vi skaffe os gennem Marshallhjælpen. I den betalingsbalanceplan, der også skal drøftes med rigsdagens vareforsyningsudvalg i det møde, der begynder om godt en halv time, har vi anslået en lidt større import af flydende brændsel end i fjor, men tør ikke disponere over den, før vi har sikkerhed for, at de pågældende mængder også kan skaffes. Der vil både i England og i USA kunne blive vanskeligheder med at få disse kvanta stillet til rådighed.

Der vil imidlertid, som det fremgår af disse tal, i sammenligning med i fjor være tale om en forøgelse af den mængde udenlandsk brændsel, der kan stilles til rådighed, d. v. s. at nogen forhøjelse vil kunne finde sted i tildelingen af udenlandsk brændsel såvel til industrien som til opvarningsformål. Imidlertid er det jo nødvendigt, at vi når det fulde kvantum kalorier, der kræves, især til erhvervslivets drift, og derfor må de mængder indenlandsk brændsel, der her er omtalt, også fremskaffes. Dog er det ikke nok, at der faktisk er behov for det, det må også blive aftaget; bliver det ikke det, vil produktionen gå i stå. Derfor vil vi forsøge at træffe den ordning med industrien og elektricitetsværkerne, at de til gengæld for de forhøjede tildelinger af udenlandsk brændsel må forpligte sig til i et nærmere bestemt omfang og efter nærmere aftale at aftage så og så store mængder brunkul — jeg tror, det bliver en 700 000 og 800 000 t henholdsvis for elektricitetsværkerne og for industrien. Dette forhandles der om i øjeblikket.

Med hensyn til hvorledes den indenlandske brændselsproduktion skal foregå, har jo især tørveordningen været under diskussion, og i regeringen er vi kommet til det standpunkt, at man i år kan undlade at gennemføre nogen tørveordning og også kan undlade en særlig prisordning, således at tørveproduktionen og tørvepriserne i 1949 skulle være fri. Blandt de sagkyndige skønner man, at der gennem en sådan fri ordning formentlig vil blive produceret et par millioner tons.

De oplysninger, jeg her har givet, og som altså desværre ikke er endeligt udarbejdede, viser, at vi også i 1949 kommer et skridt videre i retning af at omlægge vort for-